

Vác, 1907. szeptember 29.-Budapest, 1987. szeptember

Cipészcsaládban született. Négy polgári osztályt végzett, 1923-1925-ben cipész tanonc volt, majd bőripari munkás volt. 1928-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, 1925-ben a Bőripari Munkások Szakszervezetébe, utóbbiban, 1934-ben alelnökké és a szervező bizottság elnökévé választották. 1934-ben kapcsolatba került az illegális kommunista mozgalommal. 1940-ben a Bőripari Munkások Szövetsége elnöke lett, 1942-ben tagja a Magyar Történelmi Emlékbizottságnak, a szervezett munkásság nevében ő koszorúzta meg a Petőfi-szobrot. 1945-ben a bőripari szakszervezet főtitkára, majd 1945. április 28. és 1946. január között Győr megye főispánja volt. 1945. decemberben Budapest alpolgármesterévé választották. 1947-ben a Nyersbőrbegyűjtő és Elosztó Szövetkezet elnöke, 1948-1949-ben a Pestvidéki Bőripari Központ vezérigazgatója. 1949. márciustól a Külügyminisztériumban dolgozott; 1949. októbertől new yorki, 1952. szeptembertől stockholmi főkonzul., 1953. szeptembertől londoni, 1957-1960-ban varsói követ illetve nagykövet volt. 1960-tól 1964-ig Kenyában, Ugandában és Tanzániában diplomata, 1963-ban a Külügyminisztérium afrikai országokkal foglalkozó területi osztályának vezetője volt. 1970-től nyugdíjas.